அ-ம்புத்தகப்.

MARCH 17 1897

VOL VIII. JAFFNA, WEDNESDAY & 5 5 5 FT 500 ib.

கலியகமைல் சக்கைவு. NO. 16 கஅகள மார்ச்சும்? கஎவ. இலச் கக

PUBLISHED EVERY OTHER WEDNESDAY.

பக்ஷத்துக்கொருமுறை புதன்கிழமைகளிற் பிரசரிக்கப்படும்.

NOTICE.

CEYLON TECHNICAL COLLEGE DEPARTMENTS OF

TELEGRAPHY AND ELECTRICAL ENGINEER-ING SURVEYING AND LEVELLING

Applications invited for admission to two departments of the College. Applications must be made on the Forms to be obtained from the Superintendent of the College Colombo; and which contain the conditions of admission, parti-culars of fees, and subjects of the En-

trance Examinations &c.

His Excellency the Governor offers for competition among the students of the ensuing course i. Telegraphy and Electrical Engineering about 32 APPOINT-MENTS in the Railway and Telegraph Service of Government.

Students of the course in Surveying and Levelling who gain the Diploma of the College become eligible for registration and license under the Ordinance without further Examination.

The Entrance Examinations take place in May next and applications must be sent in May 18th 1897.

IN THE DISTRICT COURT OF JAFFNA. ORDER NISI.

Testamentary) No .828 Jurisdiction J

In the Matter of the Estate of the late Arumukachami Elur Racharatnam of Irupulai Deceased

Eluruayakam Kantaiya Mudaliyar of Irupalai Petitioner

Vs Tayalnayahippillai widow of Arumukachami of Irupalai

Iropalai

Respondent.

Respondent.

This matter of the Petition of Elurnayaham Kantaiya Madaliyar of Irupalai praying for Letters of Administration to the estate of the abovenamed deceased Arumukachami Elur Racharatnam of Irupalai coming on for disposal before H. H. Cameron Esqure. District Judge, on the 9th day of March 1897 in the presence of Messrs Casippillai & Cathiravela Proctors on the part of the Petitioner and the affidavit of the Petitioner dated the 5th day of March 1897 having been read, it is declared that the Petitioner is the uncle of the heir of the said intestate and is entitled to have Letters of Administration to the estate of the said Intestate issued to him unless the Respondent or any other person shall on or, before the 22nd day of April 1897 show sufficient cause to the satisfaction of this Court to the contrary.

Signed this 9th day of March 1897

Signed this 9th day of March 1897
H. H. CAMERON
District Judge

NERVODYNE.

Acts as a "Specific" for Nervous and General Debility, Anaemia, chronic Indigestion.
Loss of Energy, Nervous Prostrution from over work, Melancholia, Loss of Virile powers,
Lassitude &c. Per bottle Rs 4. Packing As. 4. Cure Guaranteed.

CURE FOR HYDROCELE.

Guaranteed to cure cases of long standing Warranted to be free from mercury or other injurious drugs. In Pots Rs 2 and Rs 4. Packing As.

W. Rodger &Co. Surgeons, Calcutta,

THE HINDU ORGAN.

JAFFNA, WEDNESDAY MARCH 17, 1897

THE "MORNING STAR" ON THE WAR-PATH.

(Communicated)

In the words of the Indian Nation 'Swami Vivekananda is the first Hindu traveller to the West who has dared to defend the religion the West who has dared to defend the religion of the Hindu in the presence of the fiercest of its antagonists and one who has had the ability to expound it in a way that could command attention." This action of the Swami has thrown Christian ecclesiastics off their balance save a few of them who are not intoxicated with the idea that all truths are the exclusive possession and property of Christendam But secular newspapers and journals edited by men of liberal ideas and principles have had nothing but praise for the Swami, who was the most prominent figure at the Parliament of Religious As is their wont the Christian Churches have heaped scorn and ridicule upon his devoted head, but, everywhere, the Swami has come out with flying colours carrying his audience, even his cavillers, with him Dr. Barrows in reviewing the wark done has the Parliament states that the the work done by the Parliament states that the "Orange Monk," as he was called, exercised a

"Orange Monk," as he was called, exercised a "wonderful influence over his auditors." It is needless to say that this "wonderful influence" continues to be felt by all those who come in contact with him.

The religion preached by the Swami is Hindnism shorn of it exercisons and excrescences—the true Hindnism—the Hindnism of the Vedas and Upanishads—a religion of universal love, charity, and brotherhood—a religion which breathes the finest ideas of toleration of which Christian Churches have not even formed a conception. Their sectarianism, not to speak of their intolerance, is such that even one like Swami Vivekananda who in the opinion of even the bitterest of his opponents is religious at heart, pure in mind and moral is religious at heart, pure in mind and moral in life, is laughed at, ridiculed, and misrepresented, for no other reason than that, in the words of the journalist already quoted, 'he has presented, for no other reason than that, in the words of the journalist already quoted, 'he has rescued Hinduism from the low, sepurious ideas which had been associated with it in the minds of many people of the West.' For such rescue means the cessation of supplies to the modern apostles of Christianity. Will the people of the West open their purse-strings, if once they come to know that Hi duism is not a system of gross absurdities, grotesque inventions, and hideous practices as the Christian Missionaries impiously want to make out! Will not the proselytising agencies—the several Boards of Foreign Missions—become a thing of the past? The persistency with which Christian Missionaries have dogged the footsteps of the Swami, the attempts made by them to minimize his work and worth the abuse heaped on him by the ecclesiasticalorgans, all point to the inevitable conclusion that their minds are haunted by a dread of the success of the Swami's Mission. Presumably, they are afraid that if he should succeed in di-seminating the truths of Vedantism in the West, in diashusing the Western people of the wrong notions, ideas, and impressions about Hinduism implanted in their minds by the Missionaries, Christian propagandism will fall to the ground, and with it the luxuries of missionary life will come to an end. On no other hypothesis is the attitude of the Missionaries explainable

The Swami's object is to restore Hinduism to The Swami's object is to restore Hinduism to its pristine glory, purity, spirituality, and catholicity. With this object in view he preaches against the errors and defects of popular Hinduism Dr. Barrows admits that even the religion of the 'Universal Man and Saviour' has its own errors and defects. If the Christian Missionaries are true to their professions, they will regard and treat the Swami as a fellow-worker in the cause of religion, in the cause of humanity—as one who paves the way for the reception of what they call spiritual religion, the more so, as the Swami preaches universal toleration or ishtam—a doctrine peculiarly V-dantic But the mere mention preaches universal toleration or ishiam—a doctrine peculiarly Vedantic But the mere mention of the Swami's name is gall and wormwood to the propagators of Christian knowledge, especially to him of the 'Morning Star' with whom it is an article of faith to attack the Swami. The man who is regarded as a Guru by those whom the Editor condescends to call his 'Saivite friends' and who deserves to be respected by all religionists for his intellectual. his 'Saivite friends' and who deserves to be respected by all religionists for his intellectuality, high culture, and deep learning, if for no-thing else, is jeered at, insulted, and misquoted. thing else, is jeered at, assulted, and misquoted. If some ignorant Hindus say anything against the Missionaries they attribute it to what they call their malignity, bad training and other thousand and one vices with which Satao is credited. The Hindus have an excuse, in most cases a valid one, for doing so. Christianity is an aggressive religion, and Christian Missionaries most of religion, and Christian Missionaries most of whom have not learned to subdue their passious provoke the Hindus by wantonly attacking their religion, the meaning of the apparently conflicting doctrines and the significance of the different forms of worship of which, they are interly ignorant of. But, we fail to see on what grounds the Missionaries are going to defend or justify the action of their scientific conferes of the "Morning Star" who without the slightest provocation insults the Swami by calling him a "notorious visisitor." &c. religion,

The coach in which the Swami travelled to Jaffna met with an accident. If he is a Christian especially one belonging to the Editor's camp, there will be no end of reference to his miraculous escape. But the Swami is a Hindu and needs be repeatedly decided and jeered at for an occurrence over which he had no control. Instead of congratulating him on his escape safe and unhart, the Christian Editor pretends to make it the text of a sermon as if he was prophetically looking forward, to a day when prophetically looking forward, to a day when the results of the freaks and caprices of a pair prophetically looking forward, to a day when the results of the freaks and caprices of a pair of horses would afford him a suitable theme. In this case not only the much-vaunted Christian love and charity have failed to reach one beyond the pale of Christianity but the calamity' which befell the Swami is made a weapon of attack, a subject of taunt, by the Missionaries of Christ. Why talk glibly of the tree-climber and other castes, of the want of fraternal love among the Hindas &c &c Let charity begin at home. The spirit of revenge, jealousy, and impatience which characterizes the utterances of the Missionaries when the Swami is concerned is a standing testimony to the fact that the influence of Christ's teachings on his followers is practically nil So long as a Hindu says "Your religion, sir mast be true, but what can I do my mother does not like sionaries are all love and kindness But let a Hindu begin to assert his rights, all the Satanical weapons of abuse and insult which only Christian Missionaries know how to face a weapons :of abuse and insult which only Christian Missionaries know how to forge are loose on the poor unoffending individual.

(continued on the 4th page)

A COST LI B DE COORT

வரழ்கவர்கணர்வானவரானினம்	. *
விழ்க்கண்புனல்வேர்களும்மாங்குக	. 46
ஆழ்க்டு படுகள்ளாம் பணும் மே	. 4
- Brancis and an	· de
குழ்களைய்கமுக்கு யாடுர்க வே	1974

விளம்பாம்.

இவ்வியந்தாசாலேயில் விலேப்படும் புத்தகங்கள்.

	05		# Fin.
#மச்சிவர்யம்≀ில்	12		it in
Com a Com an an mich to be work to	2.3		-
	33		
இசன்டாம் பாலபாடம்	1.7	*	823
மூன்கும் பாலாடம்	33	-	20
காலாம் பாலபாடம்	33	-	150
ஐக்சாம் பாலபாடம்	.,	(W)	met 3
இலக்களவிஞ்விடை	**	-	0.0
	**	+	ar-
	31		* B
சதிரைபாத்திரைவினக்கம் பூமிசாஸ் தேரவினக்கம் நி-ம, கு-ம், எ-ம்.	200		
American armonate and and		-	*@
g-i, sonsonso	1000	-	20
மறைகையக்தா இயுக்கா	#	-	2.0
கிகன்கு முதலாவ தமுதல் கடிவ த முடிய		820	650
கீண்டு முகலாவதமுகல் பக்காவதமும்	27	100	mar 3
இதன்கு கக-வது முதல் சுட வது மேடிய	31		

அறிவித்தல்.

இத்தாற் சகலரும் அறிபலேண்டிய அஇருப: வேயில் விக்கும் குருகுலவம் உக்கவர்களால் ஸ்தலிக்கப்பட்டி சூக்கும் வைத்தீஸ்பரன் கோயிலுக்குளிய கிச்சியகையித் ருக்கு மலைத்தீஸ்பரன சாலது உரும் இயம் மரசு ஏற்படி வருஷ் ஏற்படி இருப்பணியாதியாம் செலவுகளுக்காக டை கோலில்வரும்படி ஊடிம் மக கண்கிலியம் அற்விடவும் செல சைவடிகளுக்கக் நை. கோலில்வரும்படிக்கூடிம் மக மைமுகலிய தண்டற்பணங்களையும் அறவிடவும் செல வ செய்யவுராய் மேற்சொல்லிய வம்சத்களர்களால் நை. சோய்அக்குத் தர்மகர்த்தாவாய் ம-ள-ள-ஸ்ரீ. கா. சின்னத்தப்பியென்பவரை சியேவித்து, கலா கிறித காலம் கோயிற்காரியங்கின கடாத்திவந்தார். தற் காலம் கோயிற்காரியங்கின கடாத்திவந்தார். தற் காலம் கோயில் அதிவிர்த்திக்குக் கொண்டுவருகற்காக மேற்கொல்லிய வம்சத்தவர்கள் ஓர் போகித்த கூட்டங் குழு முக்கிய வம்சத்தவர்கள் ஓர் போகித்த கூட்டங் கூழ முக்கிய தர்மகர்த்தேர ம-m-ன-குடு கா. சிஸ்னத்த ம்பி என்பவரும் உடவே ஒருமித்து, குறித் உ கேசமி இவப் பராபரித்தந்காய் ஐந்துபேசைப் பஞ்சசர்த்தாக்க னாகநியமித்தம், ம-ரா சா சூரி, கணைபதியார் காகமுத்து என்பவரைத் தர்மசர்த்தாவாக கியமித்தும், லே. சங் காப்பின்கோ தொத்தாரிசு முகதாவில் இ. காலம் இலக்க து பெயுள்ளு டிகொத்தாளகுமுகதேரவில் இதியும்படு தீதில் பராபரிப்புத்தத்தவடு நிதி ஒழுதி மூடிக்திரைப்ப தால் இணிமேற் கோயிலுக்குச் செல்லவிலெண்டிய எவ் வகையோன பணங்களோயும் இணிமேற் கொடுக்கவேண் டியே வரும்படிகள் மகமை முதெலிய எவ்வகையைப் பொரு ள்களேயாவது பழைய சர்மகர்த்தாவாகிய கா. கின்ன த்தம்பியேன்பவர்வசங் கொடுக்காமல் தற்கால தர்மக ரத்தா க. காகமுத்துவாகிய என்னுடைய கைசெயழுத் துக் கொண்டுவரும் அவர்கள்வசங் கொடுக்கும்படி கே டீகிறேன்.

சிவபுள்ளவியசீலர்கள் தங்கள் தங்களாலியன்ற பொ குளுகவிசெய்வரேல் எஞ்சிய திருப்பணி ்ஞம் கிறை வேறித் திருப்பணிக்குப் பொருளிய்ந்தோர் சிவலோக இன்பத்தையும் பெறுவார்களென்று வேதாகமங்கள் முறையிடுகின்றதன்றே.

இனிமேல் இச்சிவபுண்ணியந்தக்காகப் பொருளுப கரித்தேசர் நோமல் கணியும் கோயிதுச்சு ஆல்ய செலவுக கோயும் தவ்வொரு வராடமுழ்விதும் ஆவேதனமோக அ ச்சிட்டு வெளிப்படுத்துவேன்.

க அக்எ ஞி ப க குன் மீர் இருபாலே வைத்தீஸ் பரண் கோயிற் க வ

க. நாகமுத்து.

இந்துசாதனம்.

டக்தர் பரோலும் அவரது பிரசங்கமும்,

குக்காகோகரத்தில் மார்க்க மகாசுவபயைக் கூட்டி அகற்கு அக்கிராசனபதியாயிருர்த டக்க ர் பரோஸ் எனபவர் ஒர் அமெரிக்க ஸ்கிரியால் அளிக்கப்பட்ட பொருளுதவியைக்கொண்டு கிறீ ஸ்துமதப் பிரசங்கள் செய்யப் புறப்பட்டு சென் னேயை யடைக்கு ஆங்கு கெலபோசங்கங்கள் செய் த இபபொழுது சொழும்புக்குவக்கிருக்கின்றன ர். இவர் செய்யும் பிரசங்கங்களில் எளின் விஷயங்க ளோன்றுயில்லே. காம் கிறிஸ் காமதத்தைப்பற்றி யறிக்துருப்பதையும் எனேய கிறீஸ்க பிரசங்கிக ன் பேரசங்கிப்பதையுமே இவர் பிரசங்கிக்கின்ற னர். இவர் சென்னேயிற் செய்த பிரசங்கங்களி ஹன்ன ஆபாசங்களே "Hindu" பத்திராதிபர் நண்கு எடுத்துக்காட்டியிருக்கின்றனர். இப்பத்

கிராகிபர் இவரது காலாம் பிரசங்கத்தை நீ ரித்து கமது சடம் இலக்கப் பக்கிரிகையில் சொல்லியிருப்பதை எண்டு மொழிபெயர்த்தைக் கருகின்றம்.

விவிலிய நூலே சர்வாக்கோரமுக நூல் என்னு ம்விஷயக்கை பிடிகையாயக் கொண்டு செய்தபேர சங்கத்தில் டக்காப்போஸ் என்பவர் உலகத்திலு ள்ள சணங்களில் ஐருகில் நாள்குபங்கினரும் ஆங் இல் பரம்பரையினராய் அதாவது ஆங்கிலசாதியா ராய்வருங் காலம் சமீடுக்கிருக்கின்ற தென்கின்று ர்.என்றே உலகமுழுவதும் ஆங்கிலசாதியாரால் கிரப்பப்படும் ஓர்காலமும் *தூரமானத்தை*ருகும். இதன்கருத்தெண்டுமனின் ஏனேய சாதியார்யா ரும் அழிகதை நிரத் போக மீக்கிருப்பவர் ஆக்கி ள பே ஆவச்சனரு சிற்று. இது எவ்வாரு குடும்களு ல் விளிவிய நாலாலென் பெரொல்கி வறனா. இல் த ண்மையாயின் விவிலிபதூல் ஆங்கிளா மத்தூலா கு வெயன்றி சர்வாகக்கார மக்றூலாவ தொங்க. இன எப்பொழுதாவன நிகழுமாயின அப்பொ ழுது விவிலியநால் மானுட்சங்கார நூலை நே சொல்லத்தக்கத்தையி மானுட் ரட்சண் நூலை னப்படுமோ. சும்தச கிறீஸ்தவாகன் இதன்கு சற்றே யூன்றி கோக்கித் தபமதும் தமதை உறவு முறையாரதும் களியாகாகுமெயையைக்க கொழிப பாராக. யாவரும் முக்கு போக ஆக்கின் சா இயார் மாக்கிரமே எஞ்சுவராம். வட அமெரிக்காவிறு ள்ள ஐக்கிய தேச சனங்களில் ஐக்கில் கான்குடங கொரும் இப்பொழுகை ஆங்கிள வமிசத்தாராயே யிருச்சின்றனரெனச் சொல்லி டக்கர் பரோஸ் மகிழ்வெய்துகின்றனர். ஆங்கினர் இக்கோர்கி ற்கு முகன்முகற் போனபோது எண்ணிறாத கள் அங்கு வாசம்பணணினர். அவரசினல் வாரு மிப்பொழுக் பூமிபி கண்ணிரு தே த டைக்கப்பட்டு அழி தே ஃபாயினர். கனடா ரிக்கா முதலிய இடங்களிலும் இதைவே கிஃழ்கி ன்றது. இவ்வாற நிகழ்கற்கெல்லாம விவிலி. நூ லே காரண பெளின் அக்கீகா! இந்நூல் பணிக னர அழிக்கும் நூலென்றே சொல்லக்கக்கதன நி இரட்சுக்குப் நூலென்று சொல்வ தெங்ஙன.

இக்கியசா கியார் யாரு பழிக்குபோக ஆங்கின வமிஷ்சத்னரே இட்புண்ணிய பூமிரிலாள் குடி பேறுவாரம். அகதோ! இதுவோ கிறிஸ் தமதம எபக்குச் செய்யும் என்றை எம்றையழிச்சு வேர கிறீஸ் தபாகிரிமார் கையில் விவிலிய நூலே கட வுள் கொடுத்திருக்கின்றனர். எங்கள் குதி என்ன வாகுமென எமக்குக் கால சோத் தோடு காட்டி பிருக்கும் டக்கர்பரோஸுக்கு காமெல்லாயதிக ன்றியறிவுள்ளவர்களா பிருக்கவேண்டும்.

காரியமிவ்வாறிருப்பதால் எமது சமயத்தவ ரும் சாகியாராயுமுன்னோர் சர்வாக்கோர மக நாலெனடக்தர் பரோஸ் புகழ்ந்து திரியும் விவி லிய நால் அச்சுத்தோடும் அருவருப்போடு மகற் நிவிடுவக புத்தியாகும். ஆங்கிளவியாபாரிகள் ஓர்தேசத்தைட்புகுக்கு, வாணிபம், கைக்கொழி ல், கிருஷிகம் முகலியவற்றைக் கைப்பற்றிச் ச னங்களேக் கரிகதிரராக்க, பாகிரிமார் புகுந்து அக்கோக்காருடைய மார்க்கத்தைக்கு இடையூ ற செய்து அவர்களே அவிசுவாகிகளாக்கி சஞ்செய்கி அறனர். இவ்வாறு சனங்கள் வெளகி சுக்கதையிழாக இம்மையிலுள் கேடெய்தி மய ஞானக்கையுமிழக்கு மறுமையின்பக்குக்கு ப்பாக்கிரரல்லாராகி கரையிற் கொய்கெலிக்க காமரைபோல அழிக்கொழிக்க போகிறைனர். இந்தியாவிறும் சென்ற நூற்றைம்பது வருடகா லமாக ஆங்கிளர் விபாபாரம் கைத்தொழிலா திய வற்றைக் கைப்பற்றி இடையிடையே யுக்கமெ ன்னும் சங்காரக் கருவியையும் பேரயோகித்துக் கொண்டு வக்தனர். இப்பொழுது எமது மதா பேமானத்தையும் சன்மார்க்க சீவியத்தையு மழித் தவிட வெகு பிரயாசைப்படுகின்றனர் ஆகலா ல் பரோஸ் என்பவர் சொல்லிய வார்த்தைகளே எம்சமயி சருஞ்சா தியாருமாயுள் சோர் எவரும மனக்கிடையிருக்கி யாலோகிக்கல் அககியாவகி யகம். காம் எமதுசாதியாசாரம். சமயாசாரக்கை விடுத்து கிறிஸ்தமதப் பிடிவேசஞ்செய்கல் அல் வது நிரீச்சுரவாகம் சக்கேகவாகம்முகலிய கொ ள்கைகளேயுடையராதல் எங்கள் சா திலைப்பின்ன ப்படுக்கி இந்தியபென்றுஞ்சாகி யுவகின்கண் இ ல்லே செனும்படி போகற்குக் காபணமாகும். எ மதைசாகியார் கிலேபெற்றிருப்பதற்கு எமது ச மயம் இன்றியமையாக து. இவ்வுண்டையை இர் தியராயுள்ள எவரும் கிரமேற்கொள்ள வேண்டி யது. கியுசிலண்ட் தஸ்மேனியா ஒஸ்டீறலியா முதலிய இடங்களிலிருந்த சுதேசிகள் எல்லாம் மேலேக் கேசவாகிகளது மார்க்கத்தையும் அவர தை உடை கடை பரவனேகளேயும்பின்பற்றியதால் படிப்படி யழித்துபோயினர். எமக்குயிராயுள்ள எம்பதக்கை காம் வக்கிட கேரிடின் இக்கதியே எ மக்குங்கிடைக்கும்.

சுப்பிறீங்கோடு.

சென்ற பத்திரிகையில் நாலாக்கேகிக்குக் த ணே போடப்பட்டிருக்கின் நடுக்கிற காம் யாய்க்க நிய சாவுகச் சேரி வழக்கு அன்ற முழு வதும் விளங்கப்பட்டு ஈற்றில எரிரிகள் கிரபரா இகள் எனக் காணப்பட்டு விடுகலேபெற்றனர்

டு ம் தேதி வெள்ளிக்கிழமை கொக்குவில் கி ழக்கைச்சார்க்க வாலிபர் பதினைநவர் ன் ஒருவனுடைய கல்யாணவீட்டைக் குழப்பிக் கல்கள் செய்க வழக்கு விளக்கத்திற்கு வக்கது. இவ்வழக்கு அவறும் அடுத்தகாளும் கினங்கப் பட்டு எதிரிகழ் கிரபராதிகளாகி விடுதல்வைபெற்ற

அம் தேதி திங்கட்கிழமை நீதிபதி பொலிகக் கோடு சென்ற, சமாதான அறையிலும், நீதாச னக்கிலும் ஸ்ரீ தம்பு அவர்களோடு வெருரோ முட்காக்கிருக்கு அவர்கிசாரணேகடத்தும் வி கதைக்கவனித்துச் சென்றனர்.

கூர் கேதி சங்குவேலித் திவர்த்திக்களவு வழ க்கு விளக்கக்கிற்கு வக்கது. இதில் எதிர்களக யுள் 7ளார் ஏழுபேர் இவ்வழக்கு மூன்றாகாளா ம் விளங்கப்பட்டு சுறலில் எகிரிகளில் ஒருவர் த ப்ப எனே போர் குற்றவாளிகளாயினர். மூன்ரும் எ சிர்க்கு அறுவருட்பறிய அரழியமும் உ00 ரூ பா அபராதமும் விதிக்கப்பட்டது. இதில் அரை வாகி வழக்காளிக்குர் கொடுக்கப்படவேண்டு மென நீத்பத் தோப்புச்செய்தனர். எஞ்சிய எதி ரிகளில் திருட்டுப்பொருள் வைத்திருந்தவளேத் கவிர மற்றை போர்க்குக் கணிக்கனி ஏழுவருட ஊளியமறியல் விசிக்கப்பட்டது. திருட்டுப்பொ ருள் வைகதிருக்கவனுக்கு அன்ற திர்ப்புச்சொ ல்லாது மற்றநான் அவன் வாய்பபேறப்டைக் ச்கட்டபின் அவனுக்கு கூ மாச ஊழியமறியல் வி இக்கனர்.

க ம் சேடு சாயர்காம் ஒர்பெண்ணேக் கள வெடு ஈசுவழக்கு விளங்கப்பட்டது. யூரிமார் எ ஒரிசளேக் குற்றவாளிகளெனக் தீர்க்க கீதிபதி அவர்களே இரு நாறருபாய்க்குப் பிணக்கொடுக் ப்போகும். டி விகிக்கனர்.

சமாசாரம்

சாலகில்: -- வெயில் மிகவு மகோரமாய் எறிக்கின் றது. பணி ஞனறவு. வசக்க∗ாலம் சமீபிப்பது ஸ் இணி ஊர்ச்சவு இயம் இறு இமனச் சொல்லவரம்.

வணினை வயிச்சிஸ்பரன்கோயில் சதோற்கவம்:-இது இன்று வெகுசிறப்பாய் கடைபெர்றது. சேவா ர திருவாசகமோதிப் பத்தர்குமாம் சாமிபோசென்ற ாட்சு வெகு மாட்சியாயிருக்தது. இதவன்றே எம து தேவாலயல்களிற் செய்யத்தக்கது. பாணவிக் ட்டு தாகிகளாட்டம் மு.விய தர்கதிருத்தி. க்ககோ தி மத்தி இதினயன்றே எம் எப்போதம் சிரத்தையோ சஞ் செய்தவச வேண்டி வது.

லேட்டுகோடன்:-இக்கப்பல் மட்டக்களப்பில் மண் ணில் ஏறிப் பொறத்திருக்கது. இழப்பக்கத்தில் உடை வுகண்டு தண்ணிருட்டுக்கிரும்பதால் இதின மீட்டுக் கொள்ளுக வரிதெனப்பிறந்தசெய்த பொய்யாக இத இப்பொழுத் யாதோர்பழுதமின்றி கடலில் இழுத்த விடப்பட்டிருக்கின் நக்கை நிக்கேறம்.

—யாழ்ப்பாணங்கச்சேரி நெம் கினாக்கு ஞூ.காடுமோ தரம்பின்ணியலர்கள் உதேதிக்கா -த்தினின்றம் இணுப் பாறும்பம். அரசினர் கேட்டிராக்கினறாளர். இக்கச்சே பாறும்பம். அரசுளை சேட்டிர் இவ்வைய்படையைக்களும் நி இரண்டாம் முகலியார் ஸ்ரீ. இவ்வைய்படையைக்களும் ஆரோக்கியத்தாழ்வால் இணப்பாறங்கருத்தடையார யிருக்கிற்றன் சென்கி சேச்சேரிப்பரு இவிலும் சேருப்பரு இயிலும் ஆனப்பாறவேண்டிய உத்தியோக ஸ் சர் இன் னுஞ்சிலருளர். பழையோர் இஃனப்பச<mark>றல் பு</mark> இயேரர்க்கு டைய்ப்பே.

ஸ்ரீ. வயித்தியனுதர்:— இவர் செடுந்நீவு மணியகாத ஞை இயயலம்பெற்றிருக்கிறூர். இவர் தீவுப்பகுதி ம ணியகாரணுக்கு மூடுகின உறவுமுறையைதாயுள்ளவர்.

முரி. கண்ணிக்கம்பியின் மகணம்:—விய∗பாககோக் கமாய் முலையாளஞ்சென்றிருக்க இவர், கீரினிசென்னு ம். கொய்வாய்ப்பட்டு ஊர்க்குக் திரும்பி வீடுவக்து சேர் ந்து அடுத்தாள் இறக்து போயினர். இவர் நிலகைகையை ந்த அடுத்துள்ள அறுத்து போய்லா. ஆவர் தலைகைக்குப் ச்சுர்ந்தவர். ஸ்ரீ. செல்லேயா உடையார்க்கு மைத்து என். மட்டைக சாட்பூல் வண்ணிமையராயிருந்து கால ஞ்சென்றுபோன ஸ்ரீ. வல்லிபுரமவர்கட்குச் சசேதே நன. இவனரயிழந்து பரிதலிக்கும் இவரது மூண்விடிக் தன் சுற்றமித்திராதியரோடு காமுமனுதாபப்படுகிண்

பகிரங்கவேலேக் கணேவர்:--இலங்கைப் பகிரங்கவே பண்டால கேலைக் சண்வா:— ஆலைக்கையே பண்டுக்கேவே கேக் தல்வாரல் ருந்து சிமைக்கு லீவுபெற்றுச் செல்றி ருந்த பெண்மாக பிறை— அவர்சள் உத்தியோகத்தி வின்றும் இண்ப்பாறுகலால் அவரிடத்திற்கு கொள்கோக் பணிருக்கேல்லத்தில்வர் மென், எவ் ஏ. உப்பர் என்பவர் ரிபமனமாயினர். இவர் வருகிறமாகக் கியில் அல்லது வைகாகியாசத் தொடக்கத்இல்தம் பூ இய உத்தியோகத்தைக்கைபேற்பாராம், கிண்வுற்ற அரினி.—2000 மூட்டை அரின்ஸைய ஏற்றி க்கொண்டுவர்த ஒருகப்பல் பாம்பனண்டை வரும் போது ஓர் தவாகத்தால் தண்ணீர்ப்பாய் அணேகமூட ட்டை அரினிகள் கொட்டுப்போனதாம். அப்படிக் கெ ட்டுப்போன அரினியை அங்குள்ள ஓர்நீவில் காயலை த்த கல்ல அரினியோடு கலைத்த கொழும்புக்கு அனுப் பப்போகினுர்களாம். இது வியாதிக்கிடமல்லவர்? அ கினர் கவணிப்பாராக, ச. ணி.

— "இக்கியாவிலுள்ள ருப்பதுகோடி சனங்களும் இர் சாகியாளரைப்போல் ஒற்றுமையாவிருக்காலன் இறி ஜப்பானியர் கூட்போன் முற்றுமையாவிருக்காலன் நி ஜப்பானியர் கூட்போன் பியால் கேசுபிமானருள்ள வர்கள் கிடையயாத அவர்சன் சைக்கொழும் அவளை கண்கின் கம்மவர்கள் வருகுத் திரைருமு கூறயாவது ஜப்பாண் தேசத்துக்குப்போய் அங்கேயிருப்பவர்களின் களியசதை கட்டிய கண்கள் கடிய கணிக்கேயண்டும் இதைக்களிடம் ஜப்பானியர்கள் பாம மிகவரசுமன்றவர்கள். அவர்கள் மீ ஜப்பானியர்கள் மாம மிகவரசுமன்றவர்கள். அவர்கள் தக்கு ஒத்திருக்கிறது ஜப்பானியர்களுடைய விர்க்குக்கு காரண மூக்கிறது ஜப்பானியர்களுடைய விர்க்குக்கு காரண மூக்கிறது ஜப்பானியர்களுமைய விர்க்குக்குக் காரண மிக்கியன் வடைய விர்க்கிய கையிக்கிய கடிய விர்க்கிய கையிக்கிய கடிய மிகாணின் தக்கம் கேக்கிய கடிய முக்கியர்கள் கடியிரும்பதும் அவர்களேப்போல் கம் மவர்களுக்கு தேச்சப்போனம் எப்போது உண்டாகிற தேச் அப்போ தக்களுக்குறதி ஜப்பனிக்கியடைய முக்யும். மென்கிக்கிய தேசத்துக்காக எஸ்கமும் திருக்கியன் கம்மவர்களே மணத்துக்காகவும் பென்கும் குக்களை விருக்கிறதி ஜப்பனர்கள் கம்மவர்களை கடிய குதுக்காகவும் பென்கு இத்காகவும் குவ்வரவற்கையும் இழக்க இத்படிருள்ள வர்கள்.

கடி தம்

பி ா பஞ்ச வி சா சம். (மாயாவாகிமதமற்கண்) சா.ம் பக்சத்தொடர். சூசனம்.

மாயாவாதிசன் தமது கொள்கையை இறுத்தச்சுருதி வித்தாளும் அறவகைச்தொள்கைகூடையும், ஒரு றன் பின் ஒண்குய் இத்தாறம் எடுத்தப் பரீசுதிக்தாம். பரீ கூறிக்குமைவிவே அச்சென்கைகளுள் பசதொன்குவ து போயமுகத்து நில்திற்கும் துற்றவின்றி வலியழிக் கோழிக்கமையின், இவில்லு பத்தைச் சிக்கசமாகா வுது கூட்புகின் நேம். இவர் தமது கொள்கைப்பெர கூட்டாக எடுத்துக்காட்டிய உபமானங்கள் எத்த எக்க என்று கட்புகின் நேம். இவர் தமது கொள்கைப்பெர கூட்டாக எடுத்துக்காட்டிய உபமானங்கள் எத்த எக்க எவ்வுக்காவது ஒருசுற்றேனும் பொருத்தமுளுகு முக இற்றகையயின்ன காம் அங்கல்கே எடுக்குவின் கியிருக் கென்கும். ஆகவே இவர்கற்றை யுக்கி குமு அனுபவத் அத்தும் மறுதலைப்பட்டு விகோதத்தின் பாற்பட்ட படி யாயிற்று. இனிச் கருதிக்குற்கு படுவடுக்கும் இரைய்தி து, அதனுவும் இவர்குக்குற்கும் புகுகளைமுன்னர், இவர குகளம். இக்கருதிக்குற்றுட் புகுகளைமுன்னர், இவர குகொன்கையின் ஆபாசுத்தை ஒருவாறு தொகு திறுக்காட்டிப் பின்னர் அப்பாற்கெல்வாம்.

இவர் தமது கொள்ளையை அறுவகைகாக விவசரி ப்பாராயினும் இந்த அறுவகைக்கொள்கைகளு எழுத்து நட்டு என்கைகளாக முடித்துக்காட்ட பபடும். எக்கு ம்? இவர்கள் தொடக்கத்திலே ''எல்லாம் பீரம்மே'' என்று ஆரம்பிக்கின்றுர்கள். எல்லாம் பீரம்மாப்பின், இந்த ''எல்லா'' அற்றினுங்காணக்கிடப்பனவுகிய இல க்கணங்கள் காமேர் பிரம்வுக்கணங்கள்? எ ஈனும் கேத்பத்தைக் கண்டமாத்திரையு னே — இல்லே. இல் ஸ் பீரமம் இல்வனமாக விகற்பித்தார் பரிணமித்தார்-என்று விடுகின்றுர்கள். இந்த விடையினும் மேறும் ம் ஆ?க்குபங்கினர்க்கு —பிரமம் இகங்கையாக விகற்பி த்தற்கே இம் பரிணமித்தற்கே இந்த விடையினும் மேறு த்தற்கே இம் பரிணமித்தற்கே இந்த விரும் தடுகியுடைய யரும் எல்வரம் சுத்தகுனியம்— என்று முடித்தவிடுகி ன்றுர்கள்.

ஆகவே மாயாவாதம் சூனியவாதத்திற்றுனே செ ன்ற முற்றுவகாயிற்று. இக்கக் சூனியவாதமும் மறு க்கப்படுகிடத்த என் செய்கின்றுர்? குதர்க்கவாதததை பே தீலக்கொண்டெழுகின்றுர்.

இவர் தமது தொள்கைகளுள் யாதொண்றைத் சாபி கருட் கோக்கமாக யாதொரு உபயானத்கை எடுத்துக் காட்டுமிடத்து அவ்வுபமானத்தின் நீத டற்பல ஒருக்கு படிகழக் எனத்தை தத்தே ஒரு எடுபர் என்றுல், முந்தியடி தாரணம் பொருக்கமுடைத்தன நென்பது இவர்தமக் கும் உடன்பாடேயாம் என்பது செவ்விதிற்போ சரும ன்றே? இக்கானமாயின், அந்த உபமான மும் சுல்தோ ச் எடுத்துக்காட்டாதற்கமைந்த தீயாயான மும் சுல்தி நடையனவாம் என்பது செருவ்வடு தேற்றும் தவ துடையனவாம் என்பது செருவ்வரதே போகருமாகவு ம், இவர் அவற்றைப் பின்றும் கைவிட மணமின்றி மேலும் மேலும் எடுத்தாழ்வது என்றின் கொல்? இவர் எடுத்துக்காட்டும் கொள்கைகளும் உபயானத்தனும், ஒன்றன்பின் ஒன்றுக்களைக்கும் இறங்கிக்கொள்டாட்டும் இவர் இறதியின் குனியவரத்தில் இறங்கிக்கொள்டார். இற்றுளின் குனியவரத்தில் குளியவரத்தைச் சுலத்திகிவகேயண்றி கண்முத் தேரித்கப்பட்டனவரதிய சர்வப்பி மவரதம், பிரமப சிணுமவரதம், பிரமோபாதனவரதம், பிரதிபலினவர தம், விபர்கவரதம் முதலிய பலவற்கையும் ஒருக்கே கமக்கிலையேண்டிய திலைவித்தானென்டு இற்றைக்கும் கமக்கிலையேண்டிய திலைவித்தானென்டு இற்குக்கும் கமக்கிலையேண்டிய திலைவித்தானை இடை இனர்த்திக்கும் சார்க்கைய்கோன்றையும் அடுக்கும்

அந்தன்று: ஒருபொருள் தன்கைத்தன்ன பெற்கில இவக்கணம் பற்றி ஒருபொருளுக்கும், வேற கிற்கில இவக்கணம் பற்றிப் பின்னெருபொருளுக்கும் ஒப்பு மைகாட்டப் இனது வழக்குத்தானே. இதுபோலவே பிரபஞ்சமும் ஓர்ஓர் இவக்கணத்தைகிகாகக ஒருபொ மளுக்கும் பிறிச்சார் ஓர் இவக்கணத்தைகிகாகக ஒருபோ மனுக்கும் பிறிச்சார் ஓர் இவக்கணத்தை சொக்கப் பின்னெருபாருளுக்கும் ஒப்பு சும்சாட்ப்படும் என் பிலேல்; ஒருபொருள் வேறு பல பொருள்களுக்கு ஒப் புகும்சாட்டப்படுவது சத்தியம். அக்கையும் அது அவ் வப்பொருள் உட்செல்லாம் உபமேயமாகத்தியைக்க க குகியைக் குறைக்குக்கையும். அக்கையாக இ கங்கையின்றி ஒருப்புகுள்படு இத்தையாகம் பொருளுக்கு உப்பெயமாகக் காட்டு பிடுக்கு அவ்வுபமாகும் பொருளுக்கு உப்பேயமாகக் காட்டு பிடுக்கு அவ்வுபமாகும் பொருளுக்கு உப்பேயமாகக் காட்டு பிடுக்கு அவ்வுபமாகும் பொருளுக்கு உபட்டப்பட்ட மை சாரணமாக அவ்வுகானக்கை அமைட்டிப்பட்ட மை சாரணமாக அவ்வுகானக்கை வுடை தீசாம் கன்ற சாடுத்து கீற்பது எல்லனம் யுக்த மாகுமேர்!

(55 STOR

யாழ்ப்பாணம்

இந்துசாதன பத்திராதிபா**வ**ர்கட்கு. ஜய!

ஐப்பட்ட மனுவிக்கபூரணகுருகளை சமைய யாண் பாலிய னாய்ப் பன்னிக்கட்டத்திற் சல்வி சற்கும்பொருதை வரி த்திருக்கின் நேன். மட்டி, மடையன், பேதை, மிலே க்கூல், மூர்க்கன் ஆதியோரைப்போன்ற பணுவதரும் உலகத்தில் உண்டே வேன்பதாகப்பலமுறையும்யோ சித்திருக்கின்றேன் இதுவரையிற் சரி என திருஷ் டார்கம் பதிரங்கமாய்ப் புலப்படாமல் இப்பேரதான் அப்படிப்பட்ட மனுவுகரும் உலகத்தில் இருக்கிறுர்க ளேன்பத தெரியமருதிறது.

ஸ்ரீமத், விவேசானர்க் கலாமியவர்கள் உலகத்தின் கண்ணுள்ள அஞ்ஞானயிறனோய • ற்றம் சூரியஞிய்யில ந்கு நீற்• வும் அலுகபு • ஊே அட்ட திச்சூஞ் சிரமேற்கோ இது குமாக்க செல்லலாம பூரித்து ஆனர்க்கு கூதிக்கு டி ம் மேவேத்கேச வித்துவகி • நான்மணி • ன் இவர்போ தூணைகள் பெடுச்சவு • , பு முவும், பாராட்டவும் போழ்ப் பாணத்தில் சில வயிற்றக்சிறின் தவர்கள்மாததிரம் • உ தையதாரகை கப்"பத்தி • திறின் தவர்கள்மாததிரம் • உ தையதாரகை கப்"பத்தி • திறின் தவர்கள் குருவாக்கித் தம்மை "ஒர் கிறின்சவண்" எண்றும் பல சீஷுர்களாக்கி தம்மகானு டைய போது இனை சீன் மனப்பூர்வமாய் வின க்கியும் தல் எவையிறு கின மூன்யிற்புக்கி நீற்றப்பூக கிக்கோய்களோக்குத் சை மூட்டைகை கேளை நோழுமைல்களோ கேகுதிவரைக்குட்டிகளை நோம் சாதிக்கின்றனர்.

Universal Religion இர்தமகம் என்பதை தாயு மானதவாமி என் முகற்பாட்டிற்றுளே விளல்கிக்கள் என்றம். ஆறம் கானகும் பத்த என்றுல் குண்கும் துறம் பத்த என்று விளல்கப்படுத்தவேண்டுமோ. வேதாக்கப்பொருள்க் கைகப்பற்றி மாலையையென்ற இருகைய காதிசெய்து ஈடேறம்படி செய்வகே Universal Religion ஆகிய இந்தமத்தின் போதின் களம். இவைகளே உணராக்கிர் எரப் உங்கள் இருக் யங்களே கெடுத்த வயிற்றின்பொருட்டு வாதாடிவரு வதை அளமையுத்தின் கே இயைர் சானும் முக்கே உயங்கள் செய்தவர்கள் யிற்றின்போருட்டு வாதாடிவருள் கண்டு முக்கின் இப்போ அவர்கள் மதப்பொருள் என் இருக்கதனைய் இந்தக்களோடு மதவியாக்கி யங்கள் செய்தவர்கள். இப்போ அவர்கள் மதப்பெர ருள் என் இருக்கதனைய் இந்த பரமாதம்னேக் கைப்பற்றியிருக்கேறன். கீக்கள் இப்பு வாதாடுக்கு முறையரும் காறையுக்கு கையியிருக்க கைப்பற்றியிருக்கின்றன். கீக்கள் இப்பு வாற்றிக்கை கைப்பற்றியிருக்கேறன். கீக்கள் இப்பு வாற்றிக்கை கைப்பற்றியிருக்கேறன். கீக்கள் இப்போயிருகில் அழுக்காற்றது விரிக்மாக கையிக்கைய மாற்றின் உங்க காறும் கடியக்கையில் உங்க மறையுக்கும் வருக்கும் கண்கையாக்கையில் வருக்கையில் கண்கையும் கண்கள் கண்கும் கண்கையும் கண்கள் க

இங்கானம் K. தையல்நாயுகம். உண்மையுணர்க்கவள் மூன் ஒர் இறிஸ்தளுக்பத்சவன். ஒரிகோணமல்.

சாங்கிய தரிசன சதுர்த்தபாகம். _{இக} ம் பக்கத்தொடர்.

டு. தோற்று மும் அழிவுக் காணப்படுதலால் பிதா கையும் புத்திசிணயும் போல உலகப்பொருள் களு மி ருக்கின்றன.

சர்த்தேரம்.

நொ.பிகா உலகம் முழுகைகையும் இராக்கியஞ்செய்த இலை எனில் இறந்துவிட அவன்மகன் பின் அரகியல் செயகான், அது போல இலெனகிக விடயங்கள் அற்ப காலத்து அழப்வமேயரம்.

சு. ஒருவன் அதைபவங்களேச் தன்னிச்சைப்படி வி இதவிணுஅம். பிறாநடைய வலார்காரத்திஞாலே தனக் இச்சையின்றி விசெலினுவு ஒரு பருக்கைதைப்போலேச் சுததைக்கங்களே அடைவன்.

சரித்திரம்,

ஒருபருக்கு தனக்கு முன்னே இருக்க இசையை ஒ ருடன் வலிக்கு கவர்கது தன்னேத் தாரத்தினபோது மிகத் தககப்பட்டது. அக்த இரையைத் தாகுக வி ட்டபோது தைககப்படாது சுகமடைக்கது.

கு. பாமபானது பழந்தோலக் ஈழற்றிவிட்டுப் புத த்தோலே எடுத்தல்போல மோகுஷமடையே விருமபும் ஆன்மாப் பிசெஞ்ஞிசையத் தள்ளிவிட்டுவிடல்வேண்டும்.

ன. வெட்டுப்பட்டகையைத் தன்னிவிடுதல்போலத் தன்னிய பிரமெடுமைய மறுதாம் அங்கோளிக்கலாகாது. அ சாதனமல்லாதனவகளேப் பததிணப்பேசலச் கிக்கண்யின்றிச் செய்தல்கெண்டும்.

சரிக்கிரம்.

- அ தொரு ஞாளியுடைய கொகுகினையூலின் தலியான தை அுளிச்சையை மூடித்தற்குத் தடையான துபோ லை இசாசம் துகேலும் முதலியவற்றேலு சேர்க்திருத் தல் யோகத்துக்குத் தடையாகும்.
- க. இருவசை கூடியிருத்தலுக் தடையாதவால் ஒ ருவனே பேசகத்தின்பொருட்டுக் தனித்திருத்தல்வே ஸ்.மே.
- 40 அசையை தேதிருப்பலன் பிக்கண் என்பவ வேப்போலச் சுகத்தை அடைவான்.

eff & Boio.

பிங்கிஸ் எண்ணும் பெயரடைய ஒரு டேலி நோயக இனப் பெறவேணைகும் என்னும் ஆசைகைவைத்திருக்கு கச யகன் கிடையாகமையால் ஆசைகையை முற்றக் தன்னி வை சாக்கியமுடையவளாகுள். ஆசையை கீக்கினைவ ர் அவள்போலைச் சுகமுடையவராவர். மேதுஞ் குட்டி ஞுடுலை குளிர் கீற்கியகீர் குடுகுறையக் குனிர்வதைப்போல ஆசையினுகே மழுற்கிய சத்துவைகுளும் ஆசைகேற்க மேற்டும்.

42. கனறபானுடைய வீட்டிலே பாம்பு கமோக இருத்தல்போல காரியங்கணத் தொடங்கிச் செய்யாஇ ருந்தாலும் சாத்திச சூருசுந்தித்திகை யடைந்த ஒருவண் சுசத்தே:இம் இருப்பான்.

- கை. அசேக சாத்தொல்களேயும் குருவையும் பெற் ரூலர் தேனீபேலச் சசாத்தையே இரதித்தல்வேண்
- கது. அப்புசின உண்டாக்கு?வான் அரசுன் போது ஞு அம் அத்தொழிலில் அவதானத்தை விடமாட்டா ன். அதிரபாலத் இயானஞ் செய்பவ**ன இயானத்∄** லே அவதானமாக இருக்கக்கடவ~~ன்~~.
- கடு. லோகடிவியத்திலே வைத்தியப்பிரமாணக் த வைற்குவ்; சித்தியிக்கே. அதுபோல யோகஞ் செய் வோருஞ் சாத்திரவிதியைக் கடக்தாற் சித்திபெறமாட் டார்கள்.
- சசு. விதிகளே மறக்தால் ஒருபெண் தஉள்ளையப் பேரலக் காரியம் கட்டமாகும்

#ABBIG

கோட்டைக்குப் போன அரசன் ஒருவன் ஒரு பெ ன் குணக்கண்டு மயர் கி விவரசுஞ்செய்யக் சேட்டபோது தே, அவள் ''கீ சண்ணினை எனக்குக் காட்டும்போது போய்விடுபேவுன்'' என்ற உடன்பாட்டிற்கிசைக்கு வி வரசுஞ்செய்திருக்கையில் ஒருகாள் அவள் தண்ணிக் கேட்க, அரசுனும் அவ்வுடம்பாட்டை மறுந்து தண்ணி க் கட்டி தூன். அவள் ஒரு பெண்கவின்யாய் கீருட் பிரவேதித்தாள், பின் அவன் விலயினுற் சோதித்தும் அகப்படவில்கே. ஆதலால் கியமவிதிகளே மறக்கலா காது.

களு. உபதோத்தைக் கேட்டாலுர் இயாகையில்கை தவன் விரோசன?னப்போல¦ஆன்மார்த்தத்தை வடை யமாட்டாண்.

சரிக்திரம்.

பிரமாவிடத்தில்ல இக்திரனும் விரோகணைம் உப தேகம் பெற்றுள்ளி. அதினத் தியானிய மையால் விரோகனன் பிழைபட்டான். இக்கிரன் குருகேயை முதலியவைகளில்ல் தவறுது நின்று சிச்திபெற்றுன். கூடி வாமதேவமுனிவருக்கு முற்பிறவியின் காத ணங்களினுவே கருவிலிருக்கும்போதே ஞானமுதித் தது. ஆதவால் ஞானமுதித்தற்குக் காலிச்பமம் வே வைடாம்.

கை அன்னப்பறவை பால்யும் கீளையும் பிரித்துப் பால்லெடுத்தல்போல ஆசைக்கக்கைவர்கள் பிரபெறு கையும் ஆண்மாலையும் பிரித்துவிட்டு ஆண்மாவை எடு ப்பார்கள்.

உo. அன்னத்தின் கேர்ச்சையினுற் பாவ் உயர்த்த துபோலவும், அவர்ச்சர் என்பவர் தர்தாதிரேயருடை ய சசுவாசத்தால் மேன்மை பெறவாம்.

உ. இனியான இதன் இனப் பீடிப்பார்கள் என்ற ப யத்திணுவே மணிகர்க்குர் கிட்டப் போகாதிருத்தல் போலக் காமசாரிகளுக்குக்கிட்ட கொருவன் போகர இருத்தல் வேண்டும். போவானுயின்; கிளி கேடண் கையிற் செக்குப்படுதல்போல ஆண்செயிலே சிக்குப்படு

டிடி. கலங்கின மனமுடைய்வனுக்கு உபதேசம் அசனுக்குப் படுயாததுபோலப் படுயாது.

சரித்திரம்.

ஞரியவமிசத்திற் பிறுத்த அயண் என்னும் அரசண் தன் மூணவியாகிய இத்தாயதியுடையை யாணத்தால் ம னைவ் கலங்கியிருக்கபோது வசிட்டர்செய்த உபதேசை ம் அவணுக்குச் சிறிறம் பதியவில்லே.

உக. அழுக்கான கண்ணுடியிலே பொருள்கள் பி நதிலிம்பியா ததுபோல கலக்கமான மனத்திலே உப தேசம் பதிவாத பதிந்தாலூஞ் சேற்றின் குற்றத்தினு லே தாமரைவிதைகண்ளுயினும் திறமாக முண்வாதது போலப் பழுதடையும்.

இங்களம் அ. குமாசகமாமிப்பிள்க

The Missionaries will put up with hypocrisy but net with manliness or independence. If some Hindus, whom the better classes of that community themselves do not regard as paragons of virtue, rejoice over a mishap befalling a Missionary, our Christian friends attribute it to their religion—to what they call its unympato their religion—to what they call its unsympathetic and exclusive character. Adopting the same line of argument, we should put down the action of the Editor of the Morning Star to his religion If Christianity has had such deplorable effect, on the teacher, we shudder to think

of its effects on the taught.

The Hindn Organ of the 17th ultimo pointed out to the Editor of the Morning Star the indefensibility of his attitude towards the Swami. An Editor with a spark of justice and fair play about him would have refrained from further attacks. But the further attacks. But the representative of muscular Christianity in Jaffna never brooks interference with his tactics, never acknowledges a defeat, is never worsted. He is a heaven-born have the last say The curse of Christendom is this spirit of self-sufficiency this indifference to the feelings of other religionists Christianity is the only true religion, all other religious are or must be false, ergo, Christians have a prescriptive right to abuse non-Christians and non-Christians systems of faith Little do the Christians feel that Hinduism is to the Hindus what Christianity is to them If a Christian wounds the feelings of his neigh man, must always be in the right, must always have the last say The curse of Christendom is to the Hindus what Christianity is to them If a Christian wounds the feelings of his neigh bour he must expect the same line of conduct from him. One's blood boils to read of the utter travesty by the Editor of the Morning Star of certain statements made by the Swari in the course of a lecture delivered in New York. He said "It is the greatest of all lies that we are men. We are the God of the universe." The conclusion drawn from these words is that the Swami "makes a definite claim to divinity" We pity the sectarianism. the narrow mindedness which misconstrues and distorts their plain meaning. Even if the and distorts their plain meaning. Even if words are taken in their literal sense, detached from the context, the 'definite claim' is made, not for himself only but for all human beings, not excluding the American Divine The merest tyro in Vedantism knows that in the passage quoted the Swami was referring to the wellknown doctrine that the soul liberated from its fetters will become like God will The great Sangarachariar speaks of realize God realize God The great Sangarachariar speaks of ego as falsehood—illusion If the Editor honestly made the mistake, we remind him of the trite saynig Ne sutor supra crepidam. Why should be concern himself with matters, of which he knows absolutely nothing. To give effect to the Swami's "definite claim to divinity." he ought to be worshipped, and the "Morning Star" is not slow to conjure up such a thing Where and in what part of the world we ask did the Swami "receive worship." Not in Ceylon not in Madras, not in Bengal where he told his audience to receive him as the same Calcutta boy who left India four years ago. Was cutta boy who left India four years ago. Was the Swami, the humblest of men, a pauper, one who has undergone so many privations during travels, received worship We refuse to believe the statement until facts and figures are forthcoming. It is too general to be met and too sweeping to be believed If anybody worshipped him, it must have been against his will and without his consent. The silly attempts made by the Editor to throw discredit on the Swami by writing and publishing such trash will have only one effect—that of bringing Christianity only one effect—that of bringing Christianity into contempt. The cause of the persecuted always triumphs—witness the history of early

Christianity.

The Editor of the "Morning Star" had said The Editor of the "Morning S'ar" had said that the term Swami applies only to the Deity and it is blasphemy to call Vivekananda by that title. The "Hindu Organ" replied that in a secondary sense the word is applied to a Guru, a sage, &c and instarced the case of Thayumana Swami. In modern times it might have mentioned the case of Swami Dayananda Saraswati. The Hindu Organ further pointed cut that an Indian gentleman said to be a Brahman—convert to Christianity was called Sreetharanantha Swami and was lionized in Jaffua by the Editor and his followers not long ago. After this exp sure any man with a grain of consistency in him would have held his tongue. But nothing daunted, the Reverend Editor returns to the charge with a little change of front, with a slight shifting of ground.

LOCAL AND GENERAL.

this season in about a fortnight. The regular export season is during the North-East Monsoon, when only native vessels can reach the ports of Quilon, Alleppy and Cochin. It is estimated that the export of Jaffna tobucco to these ports during this season will be about 16000 bales less than the quantity exported during the corresponding period of last year. The standing tobocco crop throughout the District does not promise to be a good one, the rain of last month having done more harm than good to the plants. The Government Agent—Mr. levers having left here for Colombo by coach with Mrs. Ievers on the 6th Instant on their way to England, Mr. Cameron has assumed duties as acting Government Agent, in addition to his own duties as District Judge. Mr. Cameron has now removed himself to the "Old Park" and is working hard in his dual capacity. He is engaged in Road Tax exemptions, and is in this respect doing his duty justly and liberally. It is said that Mr. Fisher will be here in the early part of next month to relieve Mr. Cameron of his duties in the Kachchori.

Answer to Correspondents—We have received a number of letters on the subject of Swami Vivekananda's visit to Jaffna and in reply to some articles in the "Morning Star." For want of space we are obliged to held them over.

The Changuvali Burglary Case—It will be seen from

the "Morning Star." For want of space we are obliged to held them over.

The Changuvali Burglary Case—It will be seen from the proceedings published in another column that this sensational case ended on the 11th Instant in the conviction of fenr out of six accused after a prolonged trial. Though His Lordship the Chief Justice charged for the acquittal of Katigaser Tampoo the 3rd accused, yet the special Jury unaminously found him also guilty, and he was sentenced to six years rigorus imprisonment and to pay a fine of Rs, 200.

THE SUPREME COURT CRIMINAL SESSIONS AT JAFFNA.

Case No 8 in the Calendar in which three men of Chavakachcheri were charged with housebreaking and theft resulted on the 4th Instant in the acquittal of all the accused A new panel of jurors were also drawn this day and summoned to be in attendance from the

On Friday the 5th instant case No 5 committed by Mr. T. M. Tampoo was taken up before an English-speaking Jury of which Mr. Melville Geddes was foreman. In this case eleven youngmen of Kokuvil were charged with (1) rioting armed with deadly weapons and 2 with heing members of an unlawful assembly. Messrs Allegakoen and Kanagasabai appeared for the defence. The Trial lasted till the following day when the Jury brought in a verdict for the defence. The Trial lasted till the fol-lowing day when the Jury brought in a verdict in favour of all the accused. His Lordship was dissatisfied with the verdict and discharged the

The names of the following special Jurors were then drawn by the Registrar in the presence of the Judge and summoned to be in attendance on the 9th to try the Changuvali Burglray case, viz, Murugasar Vytialingam, Mylvaganam Nichinga Chinnappa, H. A Grant, Susaipillai Savirimuttu Satupati R H Leembruggen, Bastiampillai Swampillai, Arunacha-Sapathy Pillai, M S Rajakarier, F Lu-ci, Arunachalam Suppiah J. N. Sandrasakara Samuel Tonssaint, Sittambalam Muttu-samy, H. M. Todd, J. P. Todd, I. Mudaliar Tillainader, Sinnatamby Bastiampillai Mudaliar,

and Ramanathar Kantaiyah.
On Monday the 8th Instant the Chief Justo have disposed of the Criminal appeal in case No 1489 District Court Jaffna, in the learned District Judge acquitted and dis-charged the accused who was charged with But as no notice was issued to the res-

met But as no notice was issued to the respondent it was not taken up that day

His Lordship went to the Police Court at
12 A M and after remaining with the Police
Magistrate in the chambers for sometime occupied a seat with Mr Tampoo on the Bench
till 1 20 P M, watching the proceedings.

The case celebre of the sessions, the Changuvali Burglary case, was taken up on the 9th Instant before the Chief Justice and a special Jury consisting of the following gentlemen, viz. Messrs J. P. Todd (fore-man) M. S. Rajakarier, B. Swampillai, Bastjampillai Mudaliyar, H. M. Todd, H. Grant, R. H. Leembruggan, M. Vytialingam, and S. Muttusamy Mr Cooke pro-secuted instructed by Proctors Casipillai and Carpenter Mr. Allegakoen defended the 1st and 2nd accused, while Mr. Ka-nagasabai instructed by Mr. Visuvalingam defended the 3rd, 4th, 5th and 6th accused.

There were originally seven accused committed to stand their trial, but the Chief Justice ordered one of them to be tried separately on the charge of dishonestly retaining stolen property. There were, therefore, six accused in this case, (1) Karti Mylu, (2) Periar Chellappa, (3) Kartigasar Tampoo, (4) Velupillai Ambalavany, (5) Veerapattiran Nagan, (6) Veerapattiran Saravanai, and they were also rapattiran Saravanai; and they were charged with (1) house trespass, (2) robbery,

(3) voluntarily causing hurt, and (4) Ka tigasar Tampoo, the 3rd accused was further charged with using deadly weapon in committing robbery

The first witness called was Elezabeth Chinnapillai, widow of Velupillai a Native Minister under the Wesleyan Mission She was examined and cross examined from 11-30 A M. to 3 40. P. M The only other witness heard that day was Loisa Dwight, a girl of 11 years old, daughter of Mr. George Dwight by his first wife.

The trial of the case was resumed on the 10th, when Mrs Dwight, Miss elvanayakam Parinpanayakar, Ramalingam Arumugam, and Kasier Arumugam were examined and cross examined On the 11th the Crown Counsel closed his case after calling Police Serjeant Naranasamy, Sittampalam Vyramuttu and the acting Police Magistrate The accused then enterd the witness box one by one and swore that they were not concerned in the burglary Messrs Allegakoen and Kanagasabai made very able defence of their clients. They left no stone unturned to show that the accused were innocent of the charge His Lordship summed up the case for about an hour and a half He was for the acquittal of the 3rd, 4th and 5th accused The Jurors retired and, after deliberating for about an hour, brought in a unanimous verdict at about 8 P. convicting the 1st, 2nd and 6th accused of the 1st 2nd and 3rd counts and the 3rd accused of the 2nd and 3rd counts and acquitting the other accused. His Lordship then sent for the Maniagar of Valligamo North and inquired of him as to the character of the accused The Maniagar was not able to give a good character to any of the prisoners except the 3rd of whom he said that he was not a bad character and was worth about Rs. 30,000 in lands and other property belonging to him and his wife. His Lordship then sentenced the 1st, 2nd and 6th prisoners to seven years rigorous imprisonment, and the 3rd prisoner to six years rigorous imprisonment with a fine of Rs 200 half of which to be paid to Mrs Dwight who was the principal victim

of this robbery.

On the 12th, Sinuavan Nakan who was originally an accused in the above case was tried separately charged with dishonestly retaining stolen property belonging to the complainants in the burglary case. Mr. Allegakoen defended the accused who admitted having retained a bases put barred in Allegakoen defended the accused who admitted huving retained a brass pot buried in the floor of his house. He pleaded however, that it was given to him by Mylan and Chellappan who were convicted the previous day and he paid them Ht 5 on account of it As they were both arrested on account of the robbery he, through ignorance and fear, buried it in the ground. He was, however convicted by the Jury and sentenced the next day to six months imprisonment. The Judge deferred sentencing the man, telling him that if he would make some disclosures to the prison authorities as to the other persons concerned in the burglary and the whereabouts of the other articles, he would deal very leniently with him. But the would deal very leniently with him. But the prisoner when asked the next day if he had made up his mind to say anything about the burglary insisted on saying that he knew no-thing about it

Another case was added to the calendar and it was taken up on the evening of the 12th and lasted till 3. P. M the following day The accused were father and son and charged with abduction. The prosecutrix is a sister of the 1st accused and she denied all relationship with the accused but was obliged to admit it in cross-examination. Mr. Kanagasabai appeared for the defence. The Jury convicted the accused of wrongful confinement, and they were bound over to keep the peace for six months on sureties of Rs 200 each. The prosecutrix was fined Rs 25 for perjury in regard to her denial of her relationship with the accused. The sessions having been closed on the 13th the Chief Justice and suite left for Colombo on the 14th Instant by the B. I. Steamer Vita. Another case was added to the calendar and

PRINTED AND PUBLISHED BY P. CARTHIBASA-PILLAL FOR THE PHOTRIETORS AT THE SALVA-PRAKADA YANTRA OFFICE, JAPPNA.

The Weather—The place is very hot now-a-days.

A shower of rain is very much required to cool the atmosphere.

Tobacco—The export of this staple product of the Peninsula, to Travancore will come to a close for